

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaromíra Synka a soudkyň Mgr. Martiny Telcové a JUDr. Karly Musilové ve věci

žalobce: **ČEZ Distribuce, a. s.**, IČO 24729035
sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV - Podmokly

proti
žalovanému: **Petr K.**,
sídlem xxx
zastoupený advokátkou JUDr. Irenou Tšponovou
sídlem Pivovarská 89/1, 750 02 Přerov

o zaplacení 66.161,47 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce a žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 31. 7. 2020, č. j. 16 C 217/2019-58,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se** ve výroku I. **potvrzuje**.

II. Rozsudek okresního soudu **se** ve výroku II. **mění** takto:

„Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci částku 50.697,67 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 90.572,17 Kč od 4. 5. 2019 do 1. 7. 2019 a z částky 50.697,67 Kč od 2. 7. 2019 do zaplacení ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.“

III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 3.264 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 1.753 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Okresní soud rozsudkem zavázal žalovaného zaplatit žalobci částku 15.463,80 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně od 4. 5. 2019 do zaplacení, to vše ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.). Žalobu na zaplacení další částky ve výši 50.697,67 Kč se zákonným

úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 90.572,17 Kč od 4. 5. 2019 do 1. 7. 2019 a z částky 66.161,47 Kč od 2. 7. 2019 do zaplacení, tj. v celém zbývajícím rozsahu zamítl (výrok II.). Žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 11.016 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III.).

2. Proti tomuto rozsudku, jeho zamítavému výroku, podal odvolání žalobce. Žalobce vyjádřil souhlas s celou řadou závěrů soudu prvního stupně, zejména se skutečností, že od konce roku 2007 do 18. 4. 2018 byl na odběrném místě žalovaného neoprávněně odebráno celkem 14 656 kWh elektřiny. Tato skutečnost je mezi žalobcem a žalovaným nesporná, žalobce však nemůže souhlasit se závěrem soudu ohledně ceny za 1 kWh neoprávněně odebrané elektřiny, a to z následujících důvodů. V první řadě žalobce rozebral rozdíl mezi provozovatelem distribuční soustavy a obchodníkem s elektřinou, neboť žalobce se domnívá, že soud prvního stupně nesprávně zaměnil či sloučil činnost subjektu obchodníka s elektřinou a provozovatelem distribuční soustavy. Žalobce je provozovatelem distribuční soustavy a je držitelem licence na distribuci elektřiny. Energetický zákon vymezuje jednotlivá práva a povinnosti provozovatele distribuční soustavy, mezi které náleží mimo jiné právo omezit nebo přerušit v nezbytném rozsahu dodávku elektřiny odběratelům při neoprávněném odběru elektřiny, vstupovat a vjíždět na cizí nemovitosti v souvislosti se zřizováním a provozováním zařízení distribuční soustavy, povinnost obnovit dodávku elektřiny bezprostředně po odstranění příčin, které vedly k jejímu omezení nebo přerušení. Je tedy zřejmé, že provozovatel distribuční soustavy provozuje distribuční síť a distribuuje elektrickou energii do elektrizační soustavy a pokud dojde ke ztrátám při rozvodu elektřiny v elektrizační soustavě, pak je to právě tento subjekt, kterému tím vzniká škoda. Oproti tomu obchodník s elektřinou je subjekt, který dodává zákazníkům (odběratelům) elektřinu a je současně držitelem licence na obchod s elektřinou. Dodává zákazníkům elektřinu na základě uzavřených smluv, vystavuje faktury za spotřebovanou elektřinu a inkasuje platby za takto vystavené fakturace. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že obchodník s elektřinou a provozovatel distribuční soustavy jsou rozdílné subjekty, a to nejen povahou své podnikatelské činnosti. Provozovatel distribuční soustavy nemá žádné informace o ceně dodávané elektřiny sjednané mezi obchodníkem a zákazníkem. Způsob výpočtu náhrady škody způsobené neoprávněným odběrem elektrické energie vychází přímo ze zákona, a to z ust. § 51 a § 98a energetického zákona a vyhl. č. 82/2011 Sb., o měření elektřiny a o způsobu stanovení náhrady škody při neoprávněném odběru, neoprávněné dodávce, neoprávněném přenosu nebo neoprávněné distribuci elektřiny. Zákonodárce tím dal jasně najevo, že neoprávněně odebírat energii je zakázáno a případného škůdce či osobu odpovědnou je třeba za toto neblahé jednání postihnout. Cena za neoprávněně odebrané množství elektřiny je počítána dle sazebníku Energetického regulačního úřadu (ERÚ) platného ke dni zjištění neoprávněného odběru, na který odkazuje ust. § 9 odst. 9 vyhlášky ve spojení s ust. § 98a energetického zákona. V tomto případě byl neoprávněný odběr odhalen dne 18. 4. 2018, cena za 1 kWh neoprávněně odebrané elektřiny pro podnikání pro rok 2018 dle cenového rozhodnutí ERÚ č. 6/2017 činí celkem 6,17987 Kč. Důvodem, proč nelze vnímat elektřinu odebranou neoprávněně jako obvyklou obchodní komoditu je ten, že objem této neoprávněně odebrané elektřiny nelze nijak predikovat (ani dopředu nakoupit) a ze sítě je odebírána přímo distributorovi, který však není obchodníkem a nemůže jí nakupovat za podmíněk, které jsou garantovány obchodníkům. Proto odvolatel zopakoval, že obchodník s elektřinou a provozovatel distribuční soustavy jsou rozdílné, na sobě vzájemně nezávislé právní subjekty s odlišným předmětem své podnikatelské činnosti. Dále odvolatel zmínil nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 668/2015 a usnesení Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 29/13, které se vztahují na jiný případ, a to ten, kdy na základě provedených důkazů soud nedospěl v konkrétní situaci k závěru, že vypočtená výše škody s určitou mírou pravděpodobnosti odpovídá škodě skutečné. V tomto případě pak soud nemůže prováděcí předpis aplikovat v té části, ve které by způsobil neoprávněný zásah do majetkových práv škůdce tím, že by vypočtená výše škody plnila v převážné míře funkci sankční a nikoli kompenzační. Tyto závěry Ústavního soudu se na tento spor nevztahují, neboť pojednávají o náhradním způsobu výpočtu množství neoprávněně odebrané elektřiny. V tomto sporu je však množství neoprávněně odebrané elektřiny mezi stranami nesporné

a nad rámec tohoto bylo stanoveno v souladu s ust. § 9 odst. 1 vyhlášky, když bylo objektivizováno znaleckým posudkem provedeným v rámci trestního řízení a bylo stanoveno jakožto minimální množství neoprávněně odebrané elektřiny za více než 10 let. Trestní soud, ovládan zcela jinými zásadami a principy než soud občanskoprávní, se však při ocenění zjištěného množství neoprávněně odebrané elektřiny přiklonil k variantě příznivější pro žalovaného, když zjištěné minimální množství neoprávněně odebrané elektrické energie vynásobil nějakou obchodních sazbou. V samotném znaleckém posudku je uvedeno, že se jedná o zjednodušené ocenění a zvolená cena za kWh vychází z internetu v sazbě, která přínáleží k řádnému odběru platícího zákazníka od obchodníka pro určitý rok. Soud prvního stupně měl správně výsledné množství neoprávněně odebrané elektřiny vynásobit cenou za 1 kWh dle příslušného cenového rozhodnutí ERÚ, nikoliv cenu 1 kWh určit náhradním způsobem. Tento postup ukládá zákon a soud prvního stupně proto nepostupoval správně, nýbrž v rozporu se zákonnými ustanoveními. Výsledná správná výše škody za způsobený neoprávněný odběr činí 90.572,17 Kč, přičtení částky ve výši 15.463,80 Kč představující prokazatelně nezbytně nutné náklady na zajištění neoprávněného odběru, které soud prvního stupně shledal oprávněnými, vznikne celková škoda způsobená neoprávněným odběrem, a to ve výši 106.035,97 Kč. Žalobce se proto domáhal, aby odvolací soud napadené rozhodnutí v odvoláním napadeném výroku II. změnil a rozhodl tak, že vyhová žalobě v plném rozsahu a změní i výrok III. v povinnosti nahradit náklady právního zastoupení žalobce.

3. K odvolání žalobce se písemně vyjádřil žalovaný s tím, že má za to, že soud prvního stupně se řádně vypořádal s celou problematikou, když řádně a srozumitelně vysvětlil, proč cena uvedená v ceníku ERÚ má povahu sankční a nikoliv kompenzační, vycházel přitom z názoru Ústavního soudu ČR. Není pravdou, jak uvádí žalobce, že by Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 668/15 se zabýval pouze problematikou způsobu výpočtu množství odebrané elektřiny a nikoliv ceny za takto odebranou elektrickou energii. V bodu 44 uvedeného rozhodnutí se Ústavní soud zabýval výši vypočtené škody, přičemž zaujal názor, že náklady distributora na neoprávněný odběr stěží mohou ospravedlnit tak markantní rozdíl v ceně za elektřinu vypočtenou podle vyhlášky ve srovnání s cenou, kterou stěžovatel platí za elektřinu svému dodavateli. Ústavní soud dále dovozuje, že ani množství oprávněně odebrané energie nemůže distributor dopředu zcela přesně určit. Žalovaný má za to, že unesl důkazní břemeno o výši škody, která byla prokázána znaleckým posudkem soudního znalce Ing. Otakara Fojtáška ze dne 25. 9. 2018, který mimo jiné uvedl, že náklady související s neoprávněně odebranou elektřinou ovlivňují cenu nepodstatně. Naproti tomu žalobce nebyl schopen nijak specifikovat skutečnou výši škody vzniklou neoprávněným odběrem, pouze odkazoval na ceník Energetického regulačního úřadu, který je však dle názoru žalovaného nepoužitelný, neboť neodkazuje na cenu platnou dle tohoto ceníku v době uskutečnění neoprávněného odběru, ale na cenu dle ceníku platnou v době zjištění odběru. V této souvislosti vyvstává otázka, jak může ceníková cena platná v době zjištění odběru vyjadřovat výši škody vzniklé v úplně jiném období. Z odvolání žalobce je zcela zřejmé, že ceníková cena nemá kompenzační, ale pouze sankční charakter, když žalobce dovozuje, že to, že žalovaný uhradí pouze to, co by zaplatil tak jako tak, není správné. Žalobce přehlíží, že žalovaný již byl potrestán podmíněným trestem odnětí svobody, trest přijal a způsobenou škodu nahradil, proto navrhoval, aby žalobcem napadený výrok II. okresního soudu byl jako věcně správný potvrzen.
4. Proti rozsudku okresního soudu, jeho vyhovujícím výroku, podal odvolání žalovaný. Stalo se tak poté, co okresní soud v odůvodnění svého rozsudku uvádí, že žalobce zaplatil společnosti Securitas ČR s. r. o. částku 6.719.917 Kč, a to dne 25. 6. 2018, z toho 143.783,30 Kč za zjištění neoprávněného odběru, kdy dne 18. 4. 2018 měl být proveden výkon - zjištění neoprávněného odběru - odbočka T. Žalovaný konstatuje, že u něho žádný výkon společnost Securitas ČR s. r. o. neprovedla, proto ani nemohla nic účtovat. U žalovaného byli pouze dva pracovníci společnosti NTL Forensics s. r. o. a pokud žalobce zaplatil fakturu jinému subjektu, mohlo dojít k bezdůvodnému obohacení na straně tohoto subjektu, nikoliv ke škodě na straně žalobce vzniklé v důsledku konání žalovaného, neboť zde neexistuje příčinná souvislost. Žalobce sám žádné

tvrzení a žádný důkaz k vysvětlení uvedeného rozporu neuvedl a pouhé čestné prohlášení pracovnice žalobce o tom, že obě společnosti jsou zplnomocněny k odhalování neoprávněných odběrů, vzniklý rozpor nijak neodůvodňuje. Bez zřetele na to, kdo provedl výkon a komu byla zaplacená faktura žalovaný uvádí, že i kdyby byla faktura zaplacená tomu, kdo výkon provedl, nemůže nárok žalobce obstát. Z ust. § 9 odst. 12 vyhl. č. 82/2011 Sb., vyplývá, že součástí náhrady škody je i právo na úhradu prokazatelných nezbytných nákladů vynaložených při zjišťování neoprávněného odběru. Žalovaný tvrdí, že žalobce žádné nezbytné náklady ani netvrdil ani neprokázal, prokázal jen úhradu částky 15.463,80 Kč, aniž by bylo zřejmé, jaké položky tato částka obsahuje, zda byly nezbytné a co účtovaná částka představuje. Žalovaný má za to, že prokazatelné nezbytné náklady žalobce neprokázal, a to ani poukazem na to, že fakturovaná cena je cenou ceníkovou. Ze všech těchto důvodů žalovaný navrhoval, aby odvoláním napadený výrok II. byl změněn tak, že žaloba se v této části zamítá.

5. Žalobce v doplnění svého odvolání podáním ze dne 16. 3. 2021 v reakci na obsah odvolání žalovaného argumentoval tím, že k poskytování vybraných služeb v oblasti měření elektrické energie pro žalobce jako distributora elektřiny, a to zejména služeb souvisejících s odhalováním a řešením neoprávněných odběrů elektřiny, je od 1. 6. 2014 zmocněna společnost NTL Forensics a. s., která se stala ve sdružení se společností Securitas ČR s. r. o. vítězem zadávacího řízení konaného v rámci veřejné zakázky na služby ve smyslu zákona o veřejných zakázkách. Ocenění jednotlivých dílčích úkonů v rámci komplexní služby je výsledkem cenové kalkulace externího dodavatele a žalobce tento rozpad nákladů externího dodavatele nemá k dispozici. Žalobce zdůraznil, že tato částka nezahrnuje pouze činnosti spojené se samotnou kontrolou odběrného místa, ale její součástí je také doprava techniků společnosti NTL Forensics a. s. na odběrné místo a zpět, náklady související s provozem služebního automobilu, technickým vybavením pověřených pracovníků a rovněž pořízení, zpracování a následná archivace obrazového a zvukového záznamu a zpracování podkladů či případná účast u soudního jednání v pozici svědků. Cena vzešlá ze zadávacího řízení konaného v rámci veřejné zakázky je pro všechny zákazníky, u kterých je odhalen shodný typ neoprávněného odběru, stejná. Tzn., že všem zákazníkům, u kterých byl odhalen neoprávněný odběr spáchaný odběrem z neměřené části zařízení distribuční soustavy prostřednictvím „T“ připojení bude účtována stejná cena za odstranění neoprávněného odběru techniky NTL Forensics a. s. Je nerozhodné, v jaké vzdálenosti od místa výjezdu odhalí neoprávněný odběr, je běžnou praxí, že dané odběrné místo navštíví několikrát, nerozhodné je i to, jak dlouho zásah techniků probíhá. Princip rovnosti zákazníků je jediný správný a možný a je postupem nejspravedlivějším. V tomto konkrétním případě se na straně žalovaného jedná o neoprávněný odběr z neměřené části zařízení distribuční soustavy a dle ceníku služeb účinného od 1. 1. 2018 jde o položku číslo 5 v ceně 12.780 Kč bez DPH. Náklady na zajištění neoprávněného odběru ve výši 12.780 Kč bez DPH byly zaplacené společnosti Securitas ČR s. r. o. na základě faktury číslo 2021800288 vystavené dne 21. 5. 2018 a součástí této faktury je i seznam provedených prací s vyznačením kontroly. Ust. § 51 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., a ust. § 9 odst. 12 vyhl. č. 82/2011 Sb. výslovně stanoví, že nezbytně nutné náklady jsou součástí náhrady škody způsobené neoprávněným odběrem. Další obsah doplněného odvolání žalobce směřoval do problematiky nákladů na zjištění neoprávněného odběru a způsobu odhalování neoprávněných odběrů jako vysoce specializované činnosti, která vyžaduje vyšší stupeň odbornosti a zkušenosti a uvedl, že jeho závěry nebyly zpochybněny ani Ústavním soudem, kdy odkazoval na rozhodnutí II. ÚS 1740/2014, III. ÚS 1476/2016 a dále na rozhodnutí vydaná jinými soudy, například Krajským soudem v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci č. j. 29 Co 163/2019, rozhodnutí téhož soudu č. j. 29 Co 322/2019, rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 103 Co 25/2020 a rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci č. j. 35 Co 144/2020. Navrhoval proto, aby rozhodnutí okresního soudu v odvoláním napadeném výroku I. žalovaným bylo jako věcně správné potvrzeno.
6. Odvolání obou účastníků jsou přípustná, byla podána osobami k tomuto úkonu oprávněnými a včas, obsahují i způsobilé odvolací důvody, proto krajský soud přezkoumal napadený rozsudek

okresního soudu v celém rozsahu, přezkoumal i řízení jemu předcházející podle § 206 a § 212a o. s. ř. a po provedení odvolacího řízení v režimu neúplné apelace dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné, odvolání žalovaného důvodným není.

7. Krajský soud považuje skutková zjištění učiněná okresním soudem z jednotlivých jím provedených důkazů za správná a pro stručnost na tato zjištění odkazuje, po přezkoumání obsahu spisu považuje i skutkové závěry, které v průběhu odvolacího řízení nedoznaly změn, za správné.
8. Okresní soud dospěl ke správnému skutkovému závěru vycházejícího z trestního příkazu Okresního soudu v Přerově ze dne 30. 4. 2019, č. j. 1 T 65/2019-154, který nabyl právní moci dne 22. 5. 2019, o tom, že žalovaný protiprávně v období od konce roku 2007 do 18. 4. 2018 v odběrném místě xxx na adrese xxx neoprávněně odebíral a využíval elektrickou energii získanou prostřednictvím nelegálního připojení cestou mimo elektroměr, v důsledku čehož došlo k ovlivnění výsledku spotřeby elektřiny, kdy část byla odebírána přes elektroměr a část mimo elektroměr bez měření neoprávněným připojením, v důsledku čehož vznikla za uvedené období žalobci škoda ve výši 39.874,50 Kč, za což byl žalovaný pravomocně odsouzen za přečin krádeže. Dle souhlasného vyjádření žalobce i žalovaného ze dne 29. 7. 2020 odebral žalovaný za dobu neoprávněného odběru od konce roku 2007 do 18. 4. 2018 celkem 14 656 kWh, tato výše neoprávněného odběru vyplývá i ze závěru dodatku znaleckého posudku znalce Ing. Fojtáška ze dne 21. 3. 2019, který byl vypracován pro potřeby trestního řízení. Další skutkové závěry učinil okresní soud ve vztahu k žalobcem požadovaným nákladům, které vynaložil jako distributor elektřiny v souvislosti s odhalováním a řešením neoprávněného odběru. Technici a pracovníci firem NTL Forensics a. s. a Securitas ČR s. r. o. prováděli na základě uzavřených smluv odhalování neoprávněných odběrů elektrické energie a jiných úkonů na základě pověření žalobcem a zjistili u žalovaného dne 18. 4. 2018 neoprávněný odběr prostřednictvím napojení typu „T“ a za tento podle vzájemných smluv firma Securitas ČR vyúčtovala částku 12.780 Kč bez DPH, kterou žalobce této společnosti dne 25. 6. 2018 uhradil. Žalobce provedl výpočet sazby pro neoprávněný odběr ve výši 6,17987 Kč za 1 kWh podle § 9 odst. 2 vyhl. č. 82/2011 Sb., a ceníku ERÚ platných v době odhalení neoprávněného odběru k datu 18. 4. 2018. Jednotlivé položky tohoto výpočtu jsou obsahem bodu 28 rozhodnutí okresního soudu. Další skutková zjištění ve vztahu k náhradě škody odvíjel okresní soud ze znaleckého posudku znalce Ing. Otakara Fojtíka ze dne 25. 9. 2018 ve znění dodatků ze dne 9. 11. 2018 a 21. 3. 2019 a jeho závěrů, že žalovaný neoprávněně odebral v době uvedené celkem 14 656 kWh elektrické energie s tím, že znalec sazbu za 1 kWh stanovil ve dvou variantách, podle varianty „A“ vypočetl sazbu 2,7207 Kč za 1 kWh, kterou znalec doporučil použít, neboť má jednoznačně funkci náhradovou (kompenzační), podle varianty „B“ činí sazba za neoprávněný odběr za 12 kWh částku 6,17987 Kč podle položek uvedených ve věstníku ERÚ.
9. Pokud jde o právní závěry okresního soudu, ten na zjištěný skutkový stav ve vztahu k oprávněnosti požadavku na náhradu škody nezbytně nutných nákladů vynaložených na zjišťování neoprávněného odběru elektřiny aplikoval ust. § 51 odst. 3 energetického zákona a § 9 odst. 12 vyhl. č. 82/2011 Sb., požadavek žalobce shledal oprávněným a uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci částku 15.430,80 Kč včetně DPH i s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně od 4. 5. 2019 do zaplacení (výrok I.).
10. Odvolací námítky žalovaného do této části výroku rozhodnutí se soustředily do argumentace nesprávného právního posouzení věci okresním soudem spočívající v tom, že tyto prokazatelné nezbytné náklady žalobce neprokázal, že u žalovaného žádný výkon společnost Securitas ČR s. r. o., které byla uhrazena faktura žalobcem, neprovedla, že u žalovaného byli dva pracovníci společnosti NTL Forensics s. r. o., a to pouze maximálně 2 hodiny, což neodpovídá údajům jednotlivých položek na vystavené faktuře.
11. Z žalobcem předložených listinných důkazů jednoznačně vyplývá, že k poskytování služeb souvisejících s odhalováním a řešením neoprávněných odběrů elektřiny byla uzavřena rámcová smlouva o poskytování služeb v oblasti řešení netechnických ztrát a neoprávněných odběrů

v distribuční soustavě číslo 4400026551 uzavřená dne 1. 4. 2014 mezi žalobcem jako objednatelem na straně jedné a sdružením NTL - Securitas, skládajícím se z účastníků společností Securitas ČR s. r. o. NTL Forensics a. s. jako dodavatelem na straně druhé, která byla uzavřena na základě veřejné zakázky. Společnost NTL Forensics a. s. na základě plné moci a smlouvy o poskytování služeb je zmocněna k poskytování vybraných služeb v oblasti řešení neoprávněných odběrů elektřiny a jiných protiprávních jednání ve smyslu ust. § 51 až 53 energetického zákona pro provozovatele distribuční soustavy, společnost ČEZ Distribuce a. s. Na základě této plné moci provedla uvedená společnost kontrolu odběrného místa číslo xxx dne 18. 4. 2018 a zjistila neoprávněný odběr, na základě čehož přerušila dodávku elektřiny. Příloha číslo 5 k rámcové smlouvě obsahuje ceník služeb, ze kterého je zřejmý údaj pod bodem 5 označený jako kontrola - odběr z neměřené části zařízení distribuční soustavy – „T připojení“ a cena 12.780 Kč bez DPH. Z ceníku je zřejmé, že položka pod č. 5 zahrnuje zjištění – odběr z neměřené části zařízení distribuční soustavy – ostatní „T“ případy paušálně pro všechny zákazníky, u kterých je odhalen shodný typ neoprávněného odběru prostřednictvím „T“ připojení a je nerozhodné, v jak vzdáleném místě technici takový odběr zjistí, jedná se o paušální částku ceníku. Z protokolu o kontrole odběrného místa ze dne 20. 4. 2018 je zřejmé, že kontrolu odběrného místa provedli technici NTL Forensics dne 18. 4. 2018. Bylo prokázáno, že na základě vystavené faktury žalobce zaplatil firmě Securitas ČR s. r. o. dohodnutou částku 15.463,80 Kč včetně DPH a v souladu s odkazem na ust. § 51 odst. 3 energetického zákona a § 9 odst. 12 vyhl. č. 82/2011 Sb. je zřejmé, že se jedná o nezbytně nutné náklady, které žalobce prokazatelně vynaložil. Závěry o tom, že zákon ani vyhláška nezakazují, aby úkony směřující ke zjištění a ukončení neoprávněného odběru prováděl distributor energie prostřednictvím externí společnosti jsou navíc s podporou závěrů vyjádřených v rozhodnutích Ústavního soudu (např. II. ÚS 1740/2014 a III. ÚS 1476/2016), které vyvrací i odvolací námitky žalovaného, že žalobcem uhrazená faktura neobsahuje jednotlivé položky a jejich výši, neboť ceník stanoví paušální částku podle typu neoprávněného odběru, z ceníku plyne, že žalobce neoprávněné odběry právě z hlediska jejich složitosti rozděluje a podle různých typů jsou diferencovaně přiřazeny různé paušály podle náročnosti jejich zjištění a ukončení. Proto rozhodnutí okresního soudu ve výroku I. bylo jako věcně správné potvrzeno podle § 219 o. s. ř.

12. Pokud jde o právní závěry okresního soudu, zda lze žalobci přiznat také další částku za neoprávněný odběr v žalobcem požadované výši 50.697,67 (částku 39.874,50 Kč dle trestního příkazu žalovaný uhradil 2. 7. 2019), tedy posouzení ceny za 1 kWh neoprávněně odebraného množství energie žalovaným, které byly důvodem zamítavé části jeho rozhodnutí (výrok II.), s těmi se odvolací soud neshoduje a neakceptuje závěr, který učinil okresní soud s odkazem na ust. § 51 odst. 3 a § 98a odst. 1 písm. a) energetického zákona a výpočtu skutečné škody znalcem Ing. Fojtíkem podle varianty „A“, kterou by žalovaný zaplatil, pokud by elektřinu odebíral na základě závazkového vztahu, tj. 2,7207 Kč za 1 kWh a že tato sazba má funkci kompenzační, naproti tomu žalobcem požadovaná sazba 6,17987 Kč za 1 kWh značně nadkompenzovává skutečně vzniklou škodou a je stanovena mimo rámec zákonného zmocnění vyplývajícího z § 89a odst. 1 písm. a) energetického zákona.
13. Způsob výpočtu náhrady škody způsobené neoprávněným odběrem elektrické energie vychází přímo ze zákona, a to z ust. § 51 a § 98a energetického zákona a vyhl. č. 82/2011 Sb., o způsobu stanovení náhrady při neoprávněném odběru, konkrétně § 9, který uvádí, že výše náhrady škody se stanoví oceněním množství neoprávněně odebrané elektřiny zjištěné podle odst. 1 nebo odst. 8 cenami podle cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu účinného v době zjištění neoprávněného odběru elektřiny. Dle ceníku Energetického regulačního úřadu platného ke dni zjištění neoprávněného odběru, na který odkazuje ust. § 9 odst. 9 vyhlášky ve spojení s ust. § 98a energetického zákona, cena za 1 kWh neoprávněně odebrané elektřiny pro podnikání pro rok 2018 dle cenového rozhodnutí ERÚ číslo 6/2017 představuje částku 6,17987 Kč (součet položek je podrobně specifikován v bodě 13 rozsudku okresního soudu), konečně částku, kterou uvádí ve svém znaleckém posudku zpracovaném v rámci trestního řízení znalec. Za situace, kdy mezi

účastníky bylo nesporné, že za období od konce roku 2007 do 18. 4. 2018 na odběrném místě xxx odebíral žalovaný neoprávněně elektřinu a mezi účastníky byl nesporný rozsah 14.656 kWh, představuje výše škody částku 90.572,17 Kč a za situace, kdy bylo prokázáno, že na základě trestního příkazu žalovaný plnil a uhradil žalobci částku 39.874,50 Kč, byl nárok žalobce ve zbytku, tj. v částce 50.697,67 Kč oprávněný.

14. Odvolací soud tak nepřisvědčil závěru okresního soudu, že by vypočtená výše škody odvíjející se od nesporného množství neoprávněně odebrané elektřiny a ceny dle příslušného cenového předpisu v projednávaném případě plnila v převážné míře funkci sankční, a nikoli kompenzační. Odvolací soud se nedomnívá, že v posuzovaném případě nastala situace, při níž by soudy nemohly akceptovat výši škody podle prováděcího předpisu k energetickému zákonu. Stanovením výše škody za neoprávněný odběr elektřiny se podrobně ve svých rozhodnutích zabýval Ústavní soud, v usnesení I. ÚS 1676/2015 dospěl k závěru, že pokud výše škody nepředstavuje částku mnohonásobně vyšší, jak tomu bylo v nálezu sp. zn. I. ÚS 668/2015 (osminásobek až desetinásobek), pak se jedná o přiměřený požadavek. V takovém případě lze postupovat dle prováděcího předpisu, neboť je zachována kompenzační funkce stanovené výše škody. Požadovanou částku v tomto řízení nelze považovat za neoprávněný zásah do majetkové sféry škůdce či nepřiměřený požadavek, neboť vypočtená výše dle prováděcího předpisu představuje toliko 2,27 násobek ceny stanovené znalcem (v jedné z variant) dle cen pro smluvní odběr. V případě neoprávněného odběru se jedná o odběr bezesmluvní, nikoli smluvní, není proto důvod vycházet z varianty stanovené dle cen pro smluvní odběr. Současně je nutné zdůraznit tu skutečnost, že se nejednalo o konstrukci fiktivní výše množství neoprávněně odebrané elektřiny, ale spotřeba za celé období byla mezi účastníky nesporná, pouze požadovaná cena je stanovena dle předpisu.
15. Ze shora uvedených důvodů tak nelze uznat odvolací námitky žalovaného se zdůrazněním toho, že trestní řízení je ovládáno jinými zásadami než řízení občanskoprávní. V rámci trestního řízení při ocenění zjištěného množství neoprávněně odebrané elektřiny se soud na doporučení znalce přiklonil k variantě pro žalovaného příznivější, kdy znalec vycházel ze zjednodušeného ocenění 1 KWh dle internetové ceny obchodníka pro určitý rok, zásady pro postup při výpočtu neoprávněného odběru (kdy mezi stranami je množství neoprávněně odebrané elektřiny nesporné), v řízení občanskoprávním upravují zákonná ustanovení, na něž je odkazováno.
16. Z těchto důvodů odvolací soud změnil výrok II. rozsudku okresního soudu tak, že žalovanému uložil zaplatit žalobci zbývající částku 50.697,67 Kč, a s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 90.572,17 Kč od 4. 5. 2019 do 1. 7. 2019 a z částky 50.697,67 Kč od 2. 7. 2019, tak aby byl vyčerpán celý žalobou uplatněný nárok žalobce, s přihlédnutím k tomu že byl potvrzen výrok I. rozsudku okresního soudu, kterým byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci částku 15.463,80 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně od 4. 5. 2019 do zaplacení.
17. V důsledku změny výroku II. rozsudku rozhodoval odvolací soud nově o nákladech řízení před soudem prvního stupně (§ 224 odst. 2 o. s. ř.) a plně úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení představující paušální náhradu dle vyhl. č. 254/2015 Sb. za 6 úkonů po 300 Kč (předžalobní výzva, žaloba, vyjádření a účast u tří soudních jednání před okresním soudem), celkem 1.200 Kč a dále náhradu cestovních výdajů k jednání dne 28. 2. 2020 vlakem na trase Ostrava Svinov-Přerov a zpět, celkem 193 Kč, k jednání dne 20. 5. 2020 vozem na trase Ostrava Dům energetiky-Přerov a zpět, celkem 172 km, vozidlem se spotřebou dle TP 3,7 l/100 km, za cenu motorové nafty 31,80 Kč, celkem 924,78 a k jednání 29. 7. 2020 vozem na trase Ostrava Dům energetiky-Přerov a zpět, celkem 172 km, vozidlem se spotřebou dle TP 4,1 l/100 km, za cenu motorové nafty 31,80 Kč, celkem 946,65 Kč, v součtu 3.264 Kč, které soud uložil zaplatit žalobci ve lhůtě dle § 160 odst. 1 o. s. ř.
18. Ve fázi odvolacího řízení byl žalobce se svým odvoláním úspěšný a náleží mu právo na paušální náhradu dle výše uvedené vyhlášky za dva úkony (písemné podání a účast na jednání před

odvolacím soudem) ve výši 600 Kč a dále náhrada cestovních výdajů vozem na trase Ostrava Dům energetiky-Olomouc a zpět, celkem 212 km, vozidlem se spotřebou dle TP 3,8 l/100 km, za cenu motorové nafty 27,20 Kč, celkem 1.153 Kč, v součtu 1.753 Kč.

Poučení:

Proti výroku I. **není** dovolání přípustné.

Proti výroku II. **je** dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí u Okresního soudu v Přerově k Nejvyššímu soudu ČR v Brně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 o. s. ř.).

Proti výrokům o náhradě nákladů řízení samostatné dovolání přípustné **není**.

Olomouc 1. dubna 2021

Mgr. Jaromír Synek v. r.
předseda senátu